

Arrest

nr. 153 304 van 25 september 2015
in de zaak RvV X / II

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding, thans de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging.

DE VOORZITTER VAN DE IIE KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Marokkaanse nationaliteit te zijn, op 24 augustus 2012 heeft ingediend om de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding van 27 februari 2012, waarbij de aanvraag om machtiging tot verblijf op basis van artikel 9*bis* van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, ongegrond verklaard wordt, aan de verzoekende partij ter kennis gebracht op 25 juli 2012.

Gezien titel I *bis*, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de beschikking houdende de vaststelling van het rolrecht van 29 augustus 2012 met referentienummer X.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 18 augustus 2015, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 15 september 2015.

Gehoord het verslag van kamervoorzitter A. DE SMET.

Gehoord de opmerkingen van advocaat M. KIWAKANA, die *loco* advocaat L. GEERTS verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat I. FLORIO, die *loco* advocaat C. DECORDIER verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

Verzoeker is van Marokkaanse nationaliteit, geboren te Nador op (...) 1970.

Op 10 maart 2004 diende verzoeker een aanvraag tot vestiging in als werknemer, waarbij hij een Franse identiteitskaart voorlegde.

Op 11 augustus 2004 werd hem de vestiging geweigerd, met bevel om het grondgebied te verlaten. Tegen deze beslissing diende verzoeker een verzoek tot herziening in.

Op 23 november 2009 diende verzoeker een aanvraag om machtiging tot verblijf op grond van artikel 9bis van de vreemdelingenwet in.

Door de gemachtigde van de staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid werd deze aanvraag op 6 juli 2011 ongegrond verklaard.

Tegen deze beslissing diende verzoeker een annulatieberoep in bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen.

Op 03 november 2011 werd deze beslissing ingetrokken waarna de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen de afstand van het geding vaststelde.

Op 27 februari 2012 nam de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding een nieuwe ongegrondheidsbeslissing.

Dit is de bestreden beslissing. Tevens werd aan verzoeker bevel gegeven om het grondgebied te verlaten. De bestreden beslissing luidt als volgt:

(...)

Onder verwijzing naar de aanvraag om machtiging tot verblijf die op datum van 20.11.2009 werd ingediend door:

(...)

in toepassing van artikel 9bis van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, ingevoegd bij artikel 4 van de wet van 15 september 2006 tot wijziging van de wet van 15 december 1980, deel ik u mee dat dit verzoek ontvankelijk is doch ongegrond.

Redenen:

Ter ondersteuning van zijn aanvraag om machtiging tot verblijf, beroept betrokkene zich op de instructie van 19 juli 2009 betreffende de toepassing van artikel 9.3 en art 9bis van de wet van 15.12.1980. We merken echter op dat deze vernietigd werd door de Raad van State (RvS arrest 198.769 van 09.12.2009 en arrest 215.571 van 05.10.2011). Bijgevolg zijn de criteria van deze instructie niet meer van toepassing.

Vooreerst dient opgemerkt te worden dat betrokkene getracht heeft de Belgische overheid te misleiden. Betrokkene diende immers op 10.03.2004 een aanvraag vestiging in op basis van een valse Franse identiteitskaart. Deze aanvraag werd geweigerd d.d. 11.08.2004 waarna betrokkene een verzoek tot herziening indiende, nog steeds onder de Franse nationaliteit. Naar aanleiding van dit verzoek werd betrokkene op datum van 29.09.2004 in het bezit gesteld van bijlage 35. Deze bijlage 35 werd verlengd tot 10.02.2007. Betrokkene werd zodoende onrechtmatig in het bezit gesteld van een bijzonder verblijfsdocument. De vaststelling van het bedrieglijk handelen, volstaat dan ook om de aanvraag te weigeren in toepassing van het beginsel "fraus omnia corrumpit".

Wat de lokale verankering van betrokkene betreft (Betrokkene legt arbeidscontracten, loonfiches, een brief van het Huis van het Nederlands en een inschrijvingsfiche voor taallessen Nederlands voor en hij zou Frans spreken en is werkwilleg); er dient opgemerkt te worden dat men redelijkerwijze niet kan inzien waarom deze elementen een regularisatie rechtvaardigen. Betrokkene is immers zelf verantwoordelijk voor deze situatie. Hij beweert dat hij sinds 2002 in België zou verblijven, doch betrokkene heeft - uitgezonderd zijn aanvraag vestiging d.d. 10.03.2004 op basis van een valse Franse identiteitskaart - geen enkele verblijfsaanvraag ingediend om tijdens die periode zijn verblijf te wettigen. Zodoende vond betrokkene integratie plaats tijdens illegaal verblijf of legaal verblijf verkregen op basis van valse documenten. Om deze redenen kan de integratie van betrokkene onmogelijk een grond tot regularisatie vormen. Daarbij kan eveneens opgemerkt te worden dat een goede integratie in de Belgische maatschappij en een langdurig verblijf een reden kunnen zijn om betrokkene een verblijf toe te kennen, maar men is hiertoe niet verplicht (RvS, arrest nr. 133.915 d.d. 14.07.2004). Daarom zijn deze elementen op zich bovendien onvoldoende om een verblijfsrecht toe te kennen.

Wat betreft het feit dat zijn grootmoeder op legale wijze in België verblijft en dat betrokkene bij haar inwoont; betrokkene verklaart niet waarom dit feit op zich een reden tot regularisatie vormt. Bovendien toont betrokkene de verwantschapsbanden niet aan. De loutere verklaring heeft immers geen voldoende bewijskracht om te kunnen spreken van verwantschap.

Daarnaast verklaart betrokkene dat deze vrouw afhankelijk is van zijn zorg. Echter, dit element kan niet aanzien worden als een grond aangezien betrokkene geen medisch attest voorlegt waaruit blijkt dat mevrouw mantelzorg zou nodig hebben. Indien dit echter toch zou blijken, kan mevrouw E. A. een beroep doen op diverse diensten die thuisverpleging aanbieden.

Voorts haalt betrokkene geen andere elementen aan die een grond tot regularisatie zouden kunnen vormen.

Bijgevolg verzoek ik u door afgifte van het model van bijlage 13 van het K.B. van 8 oktober 1981 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (B.S. van 27 oktober 1981), zoals ingevoegd bij het K.B. van 22 november 1996 (B.S. van 6 december 1996) en gewijzigd door het K.B. van 22 juli 2008 (B.S. van 29 augustus 2008), aan de betrokkene kennis te geven van de beslissing van de gemachtigde van de Staatssecretaris voor Asiel en Migratie, en voor Maatschappelijke Integratie waarbij hem bevel wordt gegeven om het grondgebied te verlaten binnen de 30 (dertig) dagen na de kennisgeving.

Reden van de maatregel:

*• De betrokkene verblijft in het Rijk zonder in het bezit te zijn van de vereiste binnenkomstdocumenten (art. 7, al 1,10 van de Wet van 15 december 1980). Niet in het bezit van een geldig paspoort en/of geldig visum.
(...)."*

2. Over de ontvankelijkheid

Overeenkomstig artikel 39/56, eerste lid van de vreemdelingenwet kunnen de beroepen bedoeld in artikel 39/2 van dezelfde wet voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) worden gebracht door de vreemdeling die doet blijken van een benadeling of van een belang. Uit de memorie van toelichting bij het wetsontwerp waarbij voornoemde bepaling in de vreemdelingenwet werd ingevoerd, blijkt dat voor de interpretatie van het begrip 'belang' kan worden verwezen naar de invulling die de Raad van State aan hetzelfde begrip heeft verleend (Wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van een Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl.St. Kamer*, 2005-06, nr. 2479/001, 118). Volgens vaststaande rechtspraak van de Raad van State moet het belang persoonlijk, rechtstreeks, actueel en geoorloofd zijn (RvS 4 augustus 2005, nr. 148 037). Het actueel karakter van het belang houdt in dat het belang moet voorhanden zijn zowel op het ogenblik van het indienen van het beroep tot nietigverklaring, als op het tijdstip dat de Raad uitspraak doet over het beroep.

Opdat verzoeker een belang zou hebben bij de vordering volstaat het niet dat hij gegriefd is door de bestreden rechtshandeling, m.a.w. een nadeel erdoor ondervinden. De vernietiging van de bestreden beslissing moet aan verzoeker bovendien enig voordeel verschaffen, een nuttig effect sorteren.

Uit informatie verschaft door de verwerende partij blijkt dat verzoeker op 3 juli 2015 werd gerepatrieerd naar Marokko.

Ter zitting wordt aan de advocaat van verzoeker de mogelijkheid geboden om de elementen van belang uiteen te zetten waarover verzoeker nog zou beschikken bij de eventuele vernietiging van de bestreden beslissing.

De advocaat van verzoeker vermeldt ter zitting van 15 september 2015 geen elementen waaruit zou blijken dat verzoeker nog een belang heeft bij de vernietiging van de bestreden beslissing en stelt uitdrukkelijk zich naar de wijsheid te gedragen.

Nu dient vastgesteld te worden dat geen melding wordt gemaakt van enig element waaruit zou blijken dat verzoeker nog getuigt van het rechtens vereiste belang, dient te worden geconcludeerd dat de eventuele vernietiging van de bestreden beslissing aan verzoeker geen nuttig effect kan sorteren, zodat het beroep niet ontvankelijk is bij gebrek aan het rechtens vereiste actueel belang.

Het beroep tot nietigverklaring is, gelet op het ontbreken van het wettelijk vereiste belang, niet ontvankelijk.

3. Kosten

Gelet op het voorgaande past het de kosten van het beroep ten laste te leggen van de verzoekende partij.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

Het beroep tot nietigverklaring wordt verworpen.

Artikel 2

De kosten van het beroep, begroot op 175 euro, komen ten laste van de verzoekende partij.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op vijftwintig september tweeduizend vijftien door:

mevr. A. DE SMET,

kamervoorzitter,

dhr. M. DENYS,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

M. DENYS

A. DE SMET